

Politechnika Wroclawska

Wprowadzenie do Behavior-driven development

Jakub Kosiński

Email: ja@ghandal.net

Czym jest BDD?

- praktyka, powstała na podstawie TDD, wykorzystywana w zwinnych metodykach
- stworzona przez Dana Northa w 2003 roku

Czym jest BDD?

*„Behaviour-driven Development
polega na tworzeniu
oprogramowania przez opisywanie
jego zachowania, z perspektywy
jego udziałowców.”*

[D. North]

Na co kładzie nacisk BDD?

- potrzeba zrozumienia potrzeb klienta i poznania jego języka i punktu widzenia - sposobu, w jaki opisuje to, jak oprogramowanie ma się ***zachowywać***

Na co kładzie nacisk BDD?

- potrzeba zrozumienia potrzeb klienta i poznania jego języka i punktu widzenia - sposobu, w jaki opisuje to, jak oprogramowanie ma się ***zachowywać***
- wielu „udziałowców”- patrzymy na projekt z perspektywy wszystkich ludzi zaangażowanych i zainteresowanych projektem

3 zasady BDD

1. Enough is enough
2. Deliver stakeholder value
3. It's all behaviour

Enough is enough

- analizujemy, planujemy i projektujemy tyle, ile naprawdę trzeba
- nie tracimy czasu na wyspecyfikowanie od razu całego zakresu projektu - wymagania i tak będą się pewnie zmieniać
- robimy tylko tyle, ile trzeba 😊

Deliver stakeholder value

- wszystko, co robimy ma nieść ze sobą realną wartość biznesową
- jeśli robimy coś, co tej wartości nie przynosi, warto zająć się czymś innym
- jeżeli funkcjonalność pojawia się w projekcie, to znaczy, że jest wartościowa

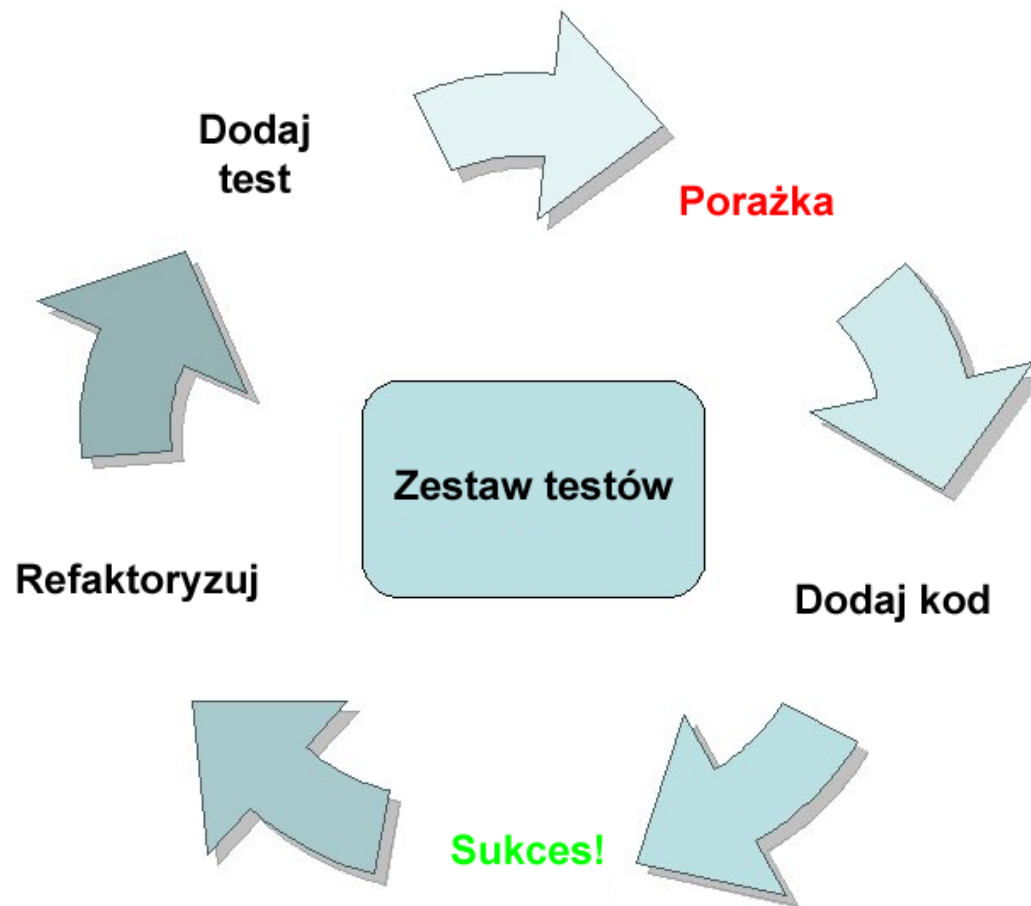

It's all behaviour

- potrzeba mówienia „wszechobecnym językiem” (ang. *ubiquitous language*)
- wszyscy uczestnicy projektu powinni odwoływać i myśleć o systemie w ten sam sposób - opisując jego zachowanie tym samym słownictwem
- dzięki temu zmniejszana jest bariera komunikacyjna między „nietechnicznym” klientem, a „technicznymi” programistami
- wymagania definiujemy w formie historyjek użytkownika

BDD vs. TDD

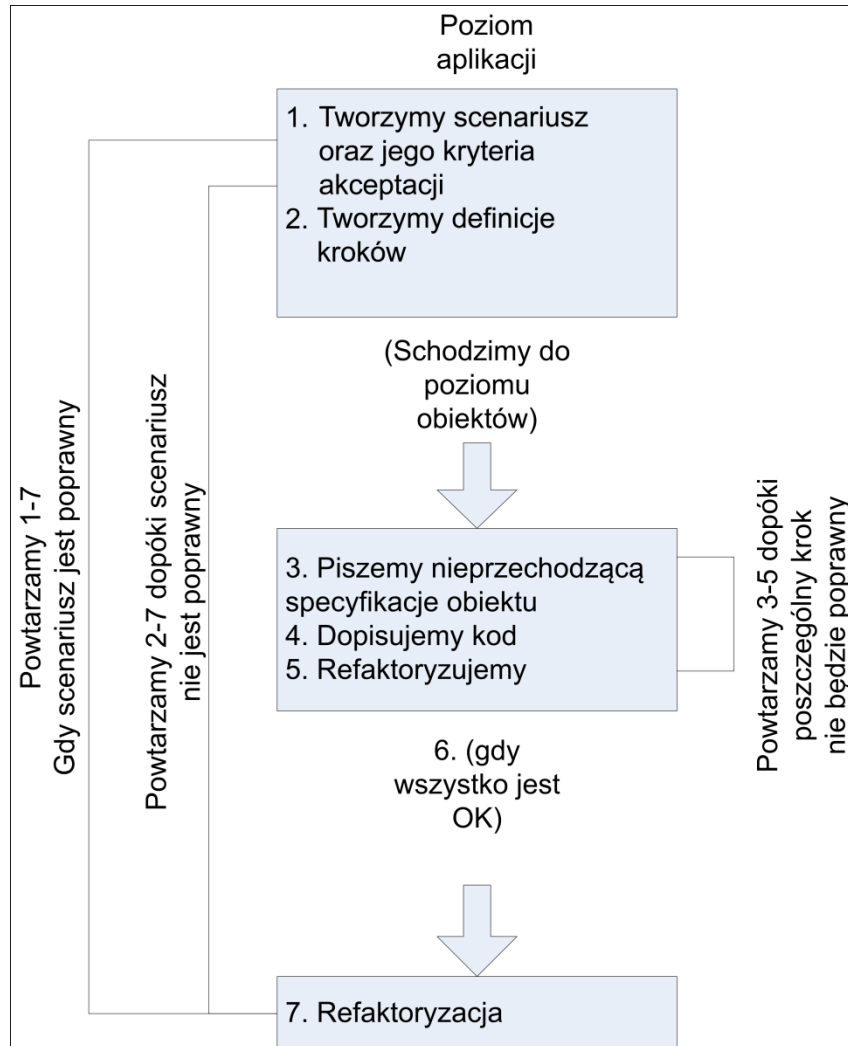
Cykl BDD

- Jeżeli skorzystamy z dwóch typów narzędzi:
 - „wysokopoziomowego” do specyfikowania na poziomie aplikacji
 - „niskopoziomowego” do specyfikowania na poziomie obiektów

możemy nieco zmodyfikować nasz cykl tworzenia oprogramowania

Cykl BDD

Historyjki użytkownika

Historyjka jest spisany
wymaganiem klienta

Historyjki użytkownika

- Każda historyjka składa się z kilku części:
 - tytułu
 - narracji
 - kryteriów akceptacji

Historyjka użytkownika - narracja

- w narracji powinniśmy zawrzeć:
 - opis funkcjonalności
 - korzyści, jakie płyną z danej funkcjonalności
 - osobę (rolę), która będzie czerpać te korzyści

Historyjka użytkownika - narracja

Wypłata pieniędzy z bankomatu

Jako klient

Chcę wypłacić pieniądze z
bankomatu

Aby nie musieć stać w kolejce do
kasy

Historyjki użytkownika - kryteria akceptacji

- kryteria akceptacji określają moment, w którym historyjka jest kompletna
- spisywane są w postaci scenariuszy, których pozytywne przejście gwarantuje osiągnięcie celu

Historyjki użytkownika - kryteria akceptacji

- zwykle scenariusze składają się z trzech bloków:
 - **Given** - określający kontekst
 - **When** - określający zdarzenie
 - **Then** - określający rezultat

Historyjki użytkownika - kryteria akceptacji

Scenariusz: Konto posiada odpowiednią ilość środków

Zakładając, że na koncie jest odpowiednia ilość środków

Oraz, że karta jest poprawna

Oraz, że w kasecie są pieniądze

Jeżeli klient zażąda wypłaty gotówki

Wtedy konto zostanie obciążone

Oraz pieniądze zostaną wypłacone

Oraz karta zostanie zwrócona klientowi

Historyjki użytkownika

- kluczem do sukcesu jest spowodowanie, by kryteria akceptacji poszczególnych historyjek były wykonywalne
- dzięki temu będziemy mogli je zautomatyzować

Czym są specyfikacja obiektów?

- „testy” jednostkowe, pisane według pewnych konwencji:
 - nazwy metod testowych są zdaniami
 - nazwy metod korzystają z „wszechobecnego języka” - opisują zachowanie i są zrozumiałe dla wszystkich udziałowców
 - specyfikujemy to, co klasa *powinna robić*

Specyfikacja obiektu - przykład

```
public class CustomerLookupBehavior {  
    @Test  
    public void shouldFindCustomerById() { ... }  
  
    @Test(expected=DuplicatedCustomerException.class)  
    public void shouldFailForDuplicateCustomers() {...}  
}
```


Co dają specyfikacja obiektów?

- jeśli obiekt nie przeszedł testu, mamy odpowiedź, dlaczego tak się stało
- pomagają w projektowaniu klas
- stanowią dokumentację klas
- są specyfikacjami wykonywalnymi

Jak weryfikować coś, czego nie ma?

Co zrobić, gdy testujemy funkcjonalność odwołującą się do części aplikacji, która nie została jeszcze zaimplementowana?

Mocks & stubs

Stubs:

- Klasy, zawierające implementacje interfejsów

Mocks:

- Klasy, dla których możemy określić, jakie metody lub właściwości będą wykonywane, jakie wartości mają być przyjmowane i jakie zwracane

BDD w Java (JBehave + JUnit)

Zalety stosowania BDD

- Specyfikacje klas stają się testami i dokumentacją (specyfikacją wykonywalną)

Zalety stosowania BDD

- Specyfikacje klas stają się testami i dokumentacją (specyfikacją wykonywalną)
- Scenariusze stają się automatycznymi testami akceptacyjnymi, które stają się testami regresyjnymi oraz dokumentacją

Podsumowanie

- BDD jest techniką pisania oprogramowania, ale może być również traktowana jako pełna zwinna metodyka
- opiera się na trzech zasadach:
 - Enough is enough
 - Deliver stakeholder value
 - It's all behaviour
- skupia się na polepszeniu komunikacji między poszczególnymi osobami zaangażowanymi w projekt

Literatura i zasoby

1. David Chelimsky, *The RSpec Book. Behaviour Driven Development with RSpec, Cucumber and Friends*, The Pragmatic Programmers LLC., 2009.
2. Eric Evans, *Domain driven design*, 2002
3. Dan North, *Introducing BDD*, <http://dannorth.net/introducing-bdd>, 2006.
4. <http://behaviour-driven.org>
 - JBehave - <http://jbehave.org>
 - Przykłady - <http://github.com/gandal/jbehave-example>